

Svar på skriftligt spørgsmål om förlängning av osolidaritetskatten

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 364/2019 rd undertecknat av riksdagsledamot Janne Heikkinen /saml m.fl.:

Varför har regeringen beslutat förlänga uppbärandet av den höga "solidaritetskatten" trots att den utifrån forskningsbevis förmodligen inte ökar skatteintäkterna effektivt då de dynamiska effekterna i enlighet med Lafferkurvan beaktas?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Nästa år görs indexjusteringar i skattegrunderna för förvärvsinkomster på alla inkomstnivåer i enlighet med förtjänstnivåindexet på 3,1 procent. Utöver detta lättas beskattningen av förvärvsinkomster med sammanlagt 200 miljoner euro med fokus på låg- och medelinkomsttagare. I enlighet med regeringsprogrammet förlängs den så kallade solidaritetskatten fram till slutet av regeringsperioden.

Den nya högsta inkomstklassen i inkomstskatteskalen, dvs. den så kallade solidaritetskatten, infördes 2013 för första gången i lagen om inkomstskatteskalen av statsminister Katainens regering. Åtgärden var en del av de åtgärder som genomfördes för att balansera statsfinanserna. Målet var att rikta den större skattebelastningen mot de personer vars skattebetalningsförmåga är på en hög nivå. För 2015 sänktes den högsta inkomstklassens undre gräns i eurobelopp från 100 000 euro till 90 000 euro, och för 2016 från 90 000 euro till 72 300 euro. Därefter har gränsen indexjusterats årligen med motsvarande grunder som för de övriga inkomstklasserna. År 2020 är den undre gränsen i euro för den högsta inkomstklassen 78 500 euro.

Bibehållandet av solidaritetskatten i sin nuvarande form uppskattas öka skatteintäkterna för 2020 med ca 109 miljoner euro jämfört med om solidaritetskatten skulle slopas helt. Förändringens effekter har bedömts med hjälp av den Tuja-mikrosimuleringsmodell som finansministeriet upprätthåller. Det är fråga om en statisk granskning utifrån grundmaterialet för 2017 förhöjd till 2020 års nivå.

Budgetens konsekvensanalyser grundar sig på den statistiska granskning som har utarbetats på ovan nämnda sätt. Finansministeriet har inte genomfört en separat bedömning av solidaritetskattens eventuella dynamiska effekter. I allmänhet anknyter bedömningen av dynamiska effekter alltid till betydande osäkerhetsfaktorer. Frågan har dock bedömts i till exempel följande publikationer.

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 364/2019 rd

I forskningsprofessor Kaisa Kotakorpi och specialforskare Tuomas Matikkas artikel från 2017 (Kotakorpi, K. & Matikka, T. (2017), Revenue-maximizing top earned income tax rate in the presence of income-shifting, Nordic Tax Journal, 2017, 100-107.) beräknas vilken marginalskattesats som i Finland maximerar skatteintäkterna och huruvida man i Finland har överskridit denna. I undersökningen konstateras det att inkomstskatternas högsta marginalskattesats inte är så hög i Finland att man genom att sänka den skulle uppnå högre skatteintäkter. Enligt forskarna ligger den högsta marginalskattesatsen i Finland sannolikt till vänster om den punkt på Lafferkurvan som maximerar skatteintäkterna, men inte nödvändigtvis så långt ifrån den. Dessutom har man i Rådet för utvärdering av den ekonomiska politikens rapport från 2015 (Economic Policy Council Report 2015) granskat beskattningen av arbete och där bedöms skattepolitiken i ljuset av forskningsdata. Även rådet för utvärdering konstaterar i sin rapport att det utifrån kalkyler verkar sannolikt att inkomstbeskattningens högsta marginalskattesats fortfarande är lägre än den skattesats som maximerar skatteintäkterna.

Det är sant att man i Sverige har gjort observationer om det motsatta. Till exempel har man i tankesmedjan Timbros rapport ”*Lafferkurvans återkomst*” från 2017 granskat beskattningen av höginkomsttagare i 27 OECD-länder. Enligt rapporten verkar det som om Belgien, Danmark, Finland, Sverige samt Österrike skulle ligga på högra sidan om den så kallade Lafferkurvan. I dessa länder skulle således skatteintäkterna öka genom att sänka höginkomsttagarnas beskattning.

I enlighet med statsminister Sanna Marins regeringsprogram genomför regeringen en aktiv och ansvarsfull finanspolitik som dimensioneras på det sätt som förutsätts av konjunktursituationen. Beskattningen ska stöda de mål som har fastställts för finans- och sysselsättningspolitiken, den internationella konkurrenskraften och hela Finlands livskraft. Beskattningens uppgift är också en inkomstutjämning till fördel för låg- och medelinkomsttagare, vilket lyckas genom att beakta betalningsförmågan i grunderna för beskattningen.

Utifrån det som har framställts ovan konstaterar regeringen att förlängningen av den så kallade solidaritetsskatten fram till slutet av regeringsperioden utgör en del av de åtgärder genom vilka skattebetalningsförmågan beaktas i beskattningens grunder, och frågan föranleder inte ytterligare åtgärder.

Helsingfors 20.12.2019

Finansminister Katri Kulmuni